

dagen og forlange et yderligere Tilskud, men at indskrænke Theatrets Virksomhed, saa at denne fik et mindre Omfang og maaffee netop derved et større Indhold, hvorved Theatret kunde udøve større Tiltrækningskraft. Man vilde da nemlig indskrænke de overmaade store Udgifter, som ere forbundne med den Kunst, der kaldes Balletten, og som vigtig nok synes mig allfor store i Forhold til den nationale Betydning, den har. Jeg mener altsaa, at den ærede Minister her har udtalt det rette Ord, og jeg skal derfor stemme for de 10,000 Rb.

Hvad derimod angaaer det næste Punkt, der vedkommer den Mand, som skal besee Grønland, da maa jeg fastholde, hvad jeg derom udtalte ved Sagens anden Behandling; jeg har ikke hørt Noget, som har kunnet forandre den Mening, jeg da havde, nemlig deels, at der overhovedet ikke var Noget at udrette ved en saadan Foranstaltning, og deels, at jeg selv om jeg skulde tage fejl i den Henseende, ikke kunde see Manden, der skulde udføre den, men til et saadant Foretagende hører der en bestemt Mand; en saadan Mand troer jeg imidlertid ikke, at den Paagældende er, selv om Foretagendet var af en anden Natur, end jeg troer det er. Naar der er blevet talt om, at Grønlænderne gaae tilbage, og at de i det Hele taget ere sørgeligt stillede, saa er dette vistnok sandt; men det er et Spørgsmaal, om dette er Veien til at gjøre deres Tilstand bedre. Overalt hvor Naturbørn træffe sammen med europæisk Civilisation, gaae de tilbage, og det i en saadan Hast, at de, der ikke nøie have sat sig ind i saadanne Forhold, vilde forbauses, naar de hørte, hvorledes det gaaer til. Jeg skal, som Exempel herpaa nævne Sandwichsøerne; her er det ved Folketællinger godtgjort, at Befolkningen i en halv Menneftaalder er gaaet ned til det Halve, nemlig fra 140,000 til 70,000; den synker Dag for Dag mere, og dersom ikke Folk indvandredes fra andre Steder, fra Europa og Amerika, vilde Befolkningen aldeles forsvinde. Jeg troer, at Grønlænderne i den Henseende ere meget heldigere stillede end andre Naturbørn eller, om jeg saa maa sige, andre Racer; den eneste Race, der har kunnet udholde Berøring med Civilisationen, viser sig at være Negerne. Jeg tør sige, at alle de Folk,

der have underkastet denne Sag en nærmere Undersøgelse, navnlig de, der have betragtet Forholdene i Australien, ere af den Mening, at en Missions Indflydelse, hvor stor Gavn den end kan have for Befolkningens aandelige Velbære og Salighed, ingenlunde er til Gavn for dens materielle Udvikling; dette er en aldeles bestemt, fra alle Sider udtalt Mening. Jeg har ikke seet, at nogen Mand, naturligtvis udenfor den geistlige Stand, har skrevet om disse Forhold, uden at han har havt den Mening, at Missioner ikke have havt nogen heldig Indflydelse paa Nationalkarakteren og overhovedet paa det materielle Velbære og navnlig paa Befolkningens Tiltag. Jeg skal altsaa, som jeg har tilladt mig at fremsætte for det høie Thing, stemme mod Endringsforslaget under Nr. 3 i Henhold til den Ytring, som den høitærede Minister fremkom med, at Theatret under visse Eventualiteter vilde komme i den rette Gang; men jeg kan derimod ikke lade være at stemme for Forslaget under Nr. 4.

Winther: Det vilde jo vistnok være aldeles uforvarligt for Rigsdagen at give Anledning til, at Ministeriet skulde sprænges paa Grund af Nægtelsen af en saadan Sum som den, der her foreligger, nemlig de 10,000 Rb., og da jeg har hørt, at den ærede Minister virkelig er af den Mening, at det mulig kunde blive Tilfældet, at han maatte udtræde deraf, naar denne Sum blev nægtet, saa finder jeg det allerede af den Grund betænkeligt, længere at fastholde Forslaget; thi gaaer først han ud af Ministeriet, saa er der Ingen, der veed, hvorledes det forøvrigt kunde gaae. Naar jeg dernæst seer hen til selve Sagen og til det, der af den ærede Minister er blevet udtalt derom, saa skal jeg bemærke, at for mit Vedkommende er Hensigten med at tiltræde det Forslag, der foreligger, nu opnaaet. Den ærede Minister udtalte jo nemlig, at han nu ogsaa fandt, at der var gaaet til den Grændse, hvortil man fra Regjeringens Side kunde gaae med Hensyn til det foreslaaede yderligere Tilskud til Theatret, og at det næste Skridt, der maatte gjøres, hvis Balance ikke skulde kunne tilvejebringes, var at foretage Indskrænkninger paa de Gebe-